

РЕШЕНИЕ

№ 7171

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 29.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **9186** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „К. село”, [улица], [жилищен адрес] ателие № 2 срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № 21-116 от 30.03.2012г., издаден от Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” (ПАМДТ) на Столична община (СО), мълчаливо потвърден по реда на чл.156, ал.4 ДОПК, в частта относно определените задължения за такса битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2007г. – 01.01.2009г. Жалбоподателят поддържа, че са налице основания за прихващане на вземания на СО с такива на дружеството за възстановяване на надвнесени суми. Поддържа, че процесният имот попада извън границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци от СО, поради което би следвало да заплаща такса единствено за услугите: обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Оспорва определянето на такса за услугите „организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци”, които не се предоставяли за притежавания от него имот за периода 01.01.2007 г. – 31.12.2009г. Претендира, че именно заплатените в тези години суми следва да се прихванат срещу вземанията на СО. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част.

Ответникът КМЕТ на СО не взема становище по основателността на

жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия № 21-219 от 30.11.2011 г., издадена от П. И. - главен инспектор в Дирекция „ПАМДТ” на СО е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите М. А. Д. и Р. И. Б. за определяне на задълженията му за ДНИ и ТБО по ЗМДТ за данъчни периоди 01.01.2006 г. – 31.12.2011г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 01.12.2011г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 01.03.2012г. съгласно чл.4, ал.5 ЗМДТ ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощията на териториален директор на Националната агенция за приходите. Съгласно чл.112, ал.2, т.1 ДОПК ревизия се възлага от орган по приходите, определен от териториалния директор. За доказване компетентността на органа, възложил ревизията, ответникът е представил заповед № МДТ-9301-67 от 04.05.2011г. на директора на дирекция „ПАМДТ” – СО, с която П. Д. И. е определена за компетентен орган по възлагане на ревизии и проверки за определяне и установяване на задълженията за МДТ. Ето защо съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен орган по приходите.

В срока по чл.117, ал.1 ДОПК е издаден ревизионен доклад №21-083/07.03.2012 от органите по приходите, определени в ЗВР, който съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. Липсват данни по делото за връчване на РД. Жалбоподателят е подал възражението срещу него по реда на чл.117, ал.5 ДОПК вх.№ МДТ-2600-90 от 26.03.2012г.

Със заповед №21-107/27.03.2012г., издадена от П. И. съгласно чл.119, ал.2 ДОПК М. Д. и Р. Б. са определени като компетентни органи за издаване на РА.

В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден обжалвания ревизионен акт № 21-116 от 30.03.2012г., с който са установени задълженията на жалбоподателя по ЗМДТ съобразно чл.118, ал.1, т.1 ДОПК. Видно от стр.8 на РА на жалбоподателя не са определени задължения за данък недвижими имоти за периода (ДНИ) 01.01.2006 г. – 31.12.2010г. За 2011г. е определен размер на задължението за ДНИ от 618.02 лв. и лихва за забава върху същата сума в размер на 32.78 лв. За периода 01.01.2006г. – 31.12.2011 г. в общ размер на 20 394.44 лв. и лихва за забава към 07.03.2012г. в размер на 1320.55 лв. В РА са обсъдени възраженията на жалбоподателя по реда на чл.117, ал.5 ДОПК съгласно чл.120, ал.2 ДОПК.

Видно от съдържащата се в преписката обратна разписка РА е връчен на 06.04.2012г. В срока по чл.152, ал.1 ДОПК срещу РА е постъпила жалба вх.№ МД-2600-117/19.04.2012г. В 67-дневния срок по чл.155, ал.1 вр. чл.146 ДОПК (до 25.06.2012г.) горестоящият административен орган не се е произнесъл с решение, поради което и съгласно чл.156, ал.4 ДОПК РА е потвърден мълчаливо. Срокът за оспорването му по чл.156, ал.5 ДОПК в този случай е 30-дневен и изтича на 25.07.2012г. В този срок е подадена жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, вх.№ 2600-6319 от 18.07.2012г., поради което следва да се приеме, че същата е подадена в срока

по чл.156, ал.5 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените вече във фактическата част на решението съображения съдът намира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК орган по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. Материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът между страните е изцяло правен – относно предоставянето на услугите сметосъбиране и сметоизвозване по отношение на имота на жалбоподателя.

Страните не спорят, че жалбоподателят е собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], район «М.», местност «Б.. А. М.», кв.5 «Г», пл.№ 2340, част от който е отраден за УПИ V с площ от 3040 кв.м. Имотът е придобит през 2002г. и деклариран с декларация по чл.17, ал.1 ЗМДТ (отм., считано от 01.07.2011г.) вх.№ 280/26.07.2002г. с обща отчетна стойност от 332873.46 лв. Съгласно два броя скици на ПИ № 28438/19.09.2011г.и №28439/19.09.2011г. на СГКК – С. имотът на жалбоподателя се намира в[жк]. Не е спорно, че жалбоподателят не е подавал декларация съгласно Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от СО (НОАМТЦУПСО) за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще ползва през годината, нито е допуснато пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване по смисъла на НОАМТЦУПСО. Жалбоподателят е подал декларация вх.№ 216/24.11.2010г. по чл.27, ал.2 НОАМТЦУПСО, че няма да ползва имота през 2011г. Спорният по делото момент е, дали имотът на жалбоподателя попада в границите на организирано от СО сметосъбиране и сметоизвозване на БО.

За установяване на това спорно обстоятелство в хода на ревизията е изготвено искане изх.№ 048/13.01.2012г. до директора на Столичен инспекторат за установяване на точното местонахождение на имота на жалбоподателя, находящ се в [населено място], район «М.», пл.№ 2340, парцел V, кв.5г, м. «Б.. А. М.», респ. относно предоставяне на услугите по «сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане на чистотата на териториите за общественно ползване, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения за БО» за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2011г. (стр.197 от приложенията). Установява се от становище на началник РИ – М. от 26.01.2012г., че имотът на жалбоподателя попада в сектор 3 на район «М.», като спрямо същия имот са предоставяни

цитираните услуги за посочения период – по оперативен план на [улица]пред блок 509 има разположени 4 броя съдове за битови отпадъци, тип «Б.» - РА 1100л., които се сметоизвозват ежедневно (стр.200 от приложенията по делото).

Ответникът не оспорва, че съгласно заповед № РД-09-1811 от 28.10.2005г. на кмета на СО, издадена на основание чл.63, ал.2 ЗМДТ, имотът на жалбоподателя се намира извън границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване (стр.160-163 от приложенията по делото). Същият е посочен като находящ се в[жк]- теренът между [улица], [улица]и [улица], теренът между [улица]и [жк].

Със заповед № РД-09-1126/30.10.2006г. на кмета на СО по чл.63, ал.2 ЗМДТ част от терените, находящи се в[жк]са посочени в границите, в които се извършват услугите: теренът между [улица], [улица]и [улица], теренът на БАН и ХМС. В същата заповед са посочени терени в[жк], за които не се предоставят услугите: теренът между [улица]и[жк], както и празните терени зад 145-то СОУ до [улица]и НПЗ «Г.». И в двете части на заповедта не се споменава [улица]. По напълно идентичен с 2006г. начин са определените границите на районите, за които се предоставят услугите в заповед №РД-09-2298 от 29.10.2007г. и № РД-09-4012 от 01.10.2008г. В заповед по чл.63, ал.2 ЗМДТ № РД-09-1554 от 29.10.2009г. е посочено, че се предоставят услугите по «организирано сметосъбиране и сметоизвозване» в[жк]в локалното платно на Ц. шосе, [улица], [улица]и землището на Г.. Не се предоставят услугите за терена между [улица]и[жк], както и празните терени зад 145-то СОУ до [улица]и НПЗ «Г.». В заповед по чл.63, ал.2 ЗМДТ № РД-09-1786 от 29.10.2010г. е посочено, че се предоставят услугите по «организирано сметосъбиране и сметоизвозване» в[жк]в терена между локалното платно на Ц. шосе посока [населено място], [улица], [улица]и землището на Г., терените на БАН, ХМС, «М.», «Г.» до разклона за Г..

Съгласно чл.63, ал.2 ЗМДТ границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район, както и честотата на сметоизвозване се определят със заповед на кмета на общината. Съдът намира, че в представените от ответника заповеди по чл.63, ал.2 ЗМДТ за определяне на границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район, както и честотата на сметоизвозване, не може по категоричен и несъмнен начин да се приеме, че имотът на жалбоподателя попада в границите, за които от общината е организирано предоставянето на услугите по чл.62, ал.1 ЗМДТ. Съдържанието на заповедите е противоречиво и оскъдно формулирано. С описание на терен, заключен между две - три улици в цял квартал, е направено едновременно описание, както на имоти, попадащи в границите на предоставяне на услугите, така и на имоти извън тези граници. От друга страна описанието на процесния недвижим имот по нотариален акт № 48, т.П, рег. № 1999, н.д.№ 260 от 28.06.2002г. по никакъв начин не може да бъде идентифицирано с границите на имотите, описани в заповедите по чл.63, ал.2 ЗМДТ. Действително в хода на ревизионното производство е депозирано становище на началник РИ – М. от 26.01.2012 г., но съдът приема, че не може да даде вяра на изложеното в него. От една страна се касае за удостоверяване на благоприятни за органа факти и обстоятелства от служител на звено на

същата администрация – Столичен инспекторат на СО. От друга страна не подада в правомощията на Столичен инспекторат удостоверяване на точното местонахождение на недвижим имот според регулационния план. На следващо място, разпоредбата на специалния закон (чл.63, ал.2 ЗМДТ) императивно посочва акта, с който се определят границите на районите - заповед на кмета на общината. Ето защо това становище на началник РИ – М. не може да служи като годно доказателство, че имотът попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване. В този смисъл са решение № 8377 от 14.06.2011 г. по адм. д. № 14136/2010 г., I отд. на ВАС и решение № 14754 от 14.11.2011 г. по адм. д. № 7339/2011 г., VIII отд. на ВАС. Съобразно общото разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл.170, ал.1 АПК ответникът следва да докаже изпълнение на предпоставките за издаването на оспорения РА, в случая, че имотът на жалбоподателя попада в границите на районите, за които по реда на [чл. 63 от ЗМДТ](#) е определено извършването на съответния вид услуги и така определените услуги да са реално осъществени от страна на общината за територията, на която попада имота. По изложените вече съображения съдът приема, че от съдържанието на заповеди № РД-09-1126/30.10.2006г., заповед №РД-09-2298 от 29.10.2007г., № РД-09-4012 от 01.10.2008г., № РД-09-1554 от 29.10.2009г. и № РД-09-1786 от 29.10.2010г. не може да се направи категоричен и несъмнен извод, че имотът на жалбоподателя попада в границите, за които е организирано предоставянето на услугите по чл.62 ЗМДТ.

Със следните решения на СОС на основание чл.66, ал.1 ЗМДТ е приета и одобрена план-сметка за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2011г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа и други съоръжения на БО и за поддържане чистотата на териториите за общественно ползване» (стр.164-192 от приложенията по делото): № 34/30.01.2006г., № 34 от 25.01.2007г., № 87 от 28.02.2008г., № 34 от 29.01.2009г., № 765 от 17.12.2009г.

Установява се от писмо на СО рег. № 466-00-1146 от 15.12.09 г. (стр.312 от приложенията по делото), че за периода 01.01.2006г. - 31.12.2006г. СО е направила разходи в размер на 51 338 816.01 лв. за услугата по „сметосъбиране и сметоизвозване на БО и за поддържане на чистотата на териториите за общественно ползване”, изразяващи се в начислени и изплатени средства в полза на „Ч.- С.”, „Ч.- В.” и „Ч. – Д.”. По идентичен начин е удостоверено извършването на същата услуга за периода 01.01.2007 г. – 31.12.2011г. чрез начисляване и изплащане на средства в размер на 56273069.64 лв. за 2007г., в размер на 54 068 243.70 лв. за 2008г., в размер на 63901295.08 лв. за 2009г., в размер на 73 611 238.92 лв. за 2010г., в размер на 86738497.68 лв. за 2011г. (стр.305, стр.298, стр.263, стр.229, стр.203 от приложенията по делото).

Установява се от писмо (стр.399 от приложенията по делото) на СО до Дирекция „ПАМДТ” рег. № 466-00-1146 от 15.12.2009г., че СО е направила разходи в размер на 2 805 218.58 лв. за периода 01.01.2006 г. - 31.12.2006г. за „обезвреждане на БО в депа или други съоръжения”.

Видно се от писмо (стр.387 от приложенията по делото) на СО до Дирекция „ПАМДТ” рег. № 466-00-1146 от 15.12.2009г., че СО е направила разходи в размер на 2 404 121.07 лв. за периода 01.01.2007 г. - 31.12.2007г. за „обезвреждане на БО в депа или други съоръжения”.

Видно се от писмо (стр.377 от приложенията по делото) на СО до Дирекция „ПАМДТ” рег. № 466-00-1146 от 15.12.2009г., че СО е направила разходи в размер на 5 398 924.41 лв. за периода 01.01.2008 г. - 31.12.2008г. за „обезвреждане на БО в депа или други съоръжения”.

Видно се от писмо (стр.360 от приложенията по делото) на СО до Дирекция „ПАМДТ” рег. № 466-00-1146 от 11.12.2010г., че СО е направила разходи в размер на 2 064 566.85 лв. за периода 01.01.2009 г. - 31.12.2009г. за „обезвреждане на БО в депа или други съоръжения”.

Установява се от писмо (стр.345 от приложенията по делото) на СО до Дирекция „ПАМДТ” рег. № МД-660-386 от 27.02.2011г., че СО е направила разходи в размер на 23 330 683.54 лв. за периода 01.01.2010 г. - 31.12.2010г. за „обезвреждане на БО в депа или други съоръжения”.

Установява се от писмо (стр.336 от приложенията по делото) на СО до Дирекция „ПАМДТ” рег. № 466-00-59 от 14.02.2012г., че СО е направила разходи в размер на 21 777 981.11 лв. за периода 01.01.2011 г. - 31.12.2011г. за „обезвреждане на БО в депа или други съоръжения”.

Ответникът е представил доказателства за извършване в периода 01.01.2007г. – 31.12.2009г. на услугите по “раздробяване, балиране, опаковане на ТБО, транспортиране на опакованите бали в ТБО до площадките за временно им съхранение” на площадка м. „ЗСК К.” УПИ VIII, кв.1, район „К.”, както и на услугите по „приемане на неопасни отпадъци за обезвреждането им чрез депониране в депо за неопасни отпадъци кв.С.”, изпълнени от [фирма] по възлагане от СО (стр.415 – 459 от приложенията по делото).

Съгласно констативен протокол № 15/06.12.2006г. на [фирма] (стр.80-81 от приложенията по делото) е извършено ръчно метене на конкретно описани улици в[жк], сред които не е посочен [улица]. В констативни протоколи, издадени от [фирма] е посочено, че е извършено **„ръчно метене на [улица]**, без конкретизация на други граници с улици или квартали (стр.86 до 90 от приложенията по делото). В Констативен протокол № [ЕГН] (без дата на съставяне, стр.157 от приложенията по делото) е посочено „механизирано метене на улични платна и площади – А. М.” без друга конкретизация. По идентичен начин е споменат [улица]в Констативен протокол № [ЕГН], №200903301, № [ЕГН], № [ЕГН], № [ЕГН], № [ЕГН], №[ЕГН], № [ЕГН]/30.07.08г., № 15/02.05.2006 г., № 15 от 02.10.2006г., № 15 от 03.10.2006г., № 15 от 05.10.2006г., № 15 от 06.10.2006г., №15 от 07.10.2006г. (стр.193, стр.197, стр.201, стр.203, стр.206, стр.208, стр.254, стр.337, стр.488, стр.489, стр.490, стр.521, стр.523, стр.527, стр.529, стр.531 от приложенията по делото, съдържащи констативни протоколи).

По никакъв друг начин местност «Б.. А. М.» не е посочена в документите на стр.1 до стр. 532 от папка – приложение по делото, съдържаща двустранно изготвени констативни протоколи за

установяване на количествата на изпълнени и неизпълнени дейности, за да може съдът самостоятелно, без използването на специални знания, да свърже имота на жалбоподателя с претендираните за осъществени по отношение на него услуги по чл.62 ЗМДТ.

По изложените съображения съдът приема, че ответникът, съобразно общото разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл.170, ал.1 АПК вр. П.2 от ДР на ДОПК, е ангажирал доказателства относно компетентността на органите за издаване на оспорения РА съгласно чл.4, ал.3 ЗМДТ, както и доказателства по чл.66, ал.1 ЗМДТ – решения на СОС за процесните периоди за определяне на размера въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за всяка от услугите по чл.62, ал.1 ЗМДТ. Поради непосочване на имота на жалбоподателя в заповедите по чл.63, ал.2 ЗМДТ съдът приема, че по делото не са ангажирани доказателства за предоставяне на услугите по чл.62 ЗМДТ. Ето защо и на основание чл.160, ал.1 ДОПК РА следва да бъде отменен в оспорената част като постановен при неправилно приложение на закона. Съдът не е компетентен да възстановява суми съобразно исканията на жалбоподателя в жалбата до съда.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на жалбоподателя се дължат направените в производството разноски, но същият не е заявил искане в тази насока.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2-ри състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „К. село”, [улица], [жилищен адрес] ателие № 2 **РЕВИЗИОНЕН АКТ № 21-116 от 30.03.2012г.**, издаден от Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” (ПАМДТ) на Столична община (СО), мълчаливо потвърден по реда на чл.156, ал.4 ДОПК, **в частта** относно определените задължения (главница и лихви за забава) за такса битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2007г. – 01.01.2009г.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на

РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: